A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2025. október 23.*

„Fellebbezés – Verseny – EUMSZ 101. cikk – Kartellek – A modafinil piaca – Két gyógyszeripari vállalkozás közötti, szabadalmi jogviták egyezség útján történő rendezéséről szóló megállapodás a modafinil generikus változatának forgalomba hozatalának késleltetése céljából – Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat – Értékelési szempontok – Cél általi korlátozás”

A C-2/24. P. sz. ügyben,

a **Teva Pharmaceutical Industries Ltd** (székhelye: Petah Tikva [Izrael]),

a **Cephalon Inc**. (székhelye: West Chester [Egyesült Államok])

(képviselik őket: S. Ortoli és D. Tayar avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2024. január 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: G. Conte, T. Franchoo és C. Sjödin, később: G. Conte és T. Franchoo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis tanácselnök, N. Jääskinen (előadó) és M. Condinanzi bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2025. március 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: angol

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel a fellebbezők az Európai Unió Törvényszéke 2023. október 18-i Teva Pharmaceutical Industries és Cephalon kontra Bizottság ítéletének (T-74/21, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2023:651) hatályon kívül helyezését kérik, amelyben a Törvényszék elutasította az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39686-CEPHALON ügy) 2020. november 26-án hozott C(2020) 8153 final európai bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése, és másodlagosan az e határozatban velük szemben kiszabott bírság eltörlése vagy csökkentése iránti keresetüket.

A jogvita előzményei

2 A jelen eljárás szempontjából a jogvitának a megtámadott ítélet 2–23. pontjában ismertetett előzményei a következőképpen foglalhatók össze.

3 A Cephalon Inc. az Egyesült Államokban székhellyel rendelkező biogyógyszerészeti társaság, amely világszerte szállít mind originális, mind pedig generikus gyógyszerkészítményeket. A Cephalon fő tevékenységei közé tartozik a gyógyszerek kutatása és fejlesztése, valamint forgalomba hozatala, különös hangsúlyt fektetve a központi idegrendszer zavaraira.

4 A Teva Pharmaceutical Industries Ltd (a továbbiakban: Teva) olyan multinacionális gyógyszeripari társaság, amely generikus gyógyszerek, innovatív és specializált gyógyszerkészítmények, gyógyszerhatóanyagok és általános forgalmazási listán szereplő gyógyszerek fejlesztésével, gyártásával és forgalmazásával foglalkozik.

5 2011. október hónapban, miután a Bizottság a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján, a 2011. október 13-i C(2011) 7435 végleges határozattal jóváhagyta a bejelentett összefonódást (COMP/M. 6258 – Teva/Cephalon ügy) (a továbbiakban: az összefonódásról szóló határozat), a Cephalont felvásárolta a Teva.

Az érintett termék és az arra vonatkozó szabadalmak

6 Az érintett termék a „modafinil” nevű gyógyszerhatóanyagot (a továbbiakban: hatóanyag) tartalmazó gyógyszereknek felel meg. A modafinil, amelyet 1976-ban a Lafon laboratórium, egy francia gyógyszeripari vállalkozás fedezett fel, egy hosszan tartó éberséget elősegítő anyag, amelyet bizonyos alvászavarok kezelésére használnak.

7 A Cephalon 1993-ban megszerezte a modafinilre vonatkozó kizárólagos jogokat, és 1997-ben Provigil védjegy alatt kezdett modafinilt értékesíteni az Egyesült Királyságban. 2005 folyamán az Európai Gazdasági Térség (EGT) több országában is modafinilt értékesített.

8 Ami az EGT-t illeti, a Cephalonnak a modafinil hatóanyagára vonatkozó különböző nemzeti molekulaszabadalmai legkésőbb 2003 folyamán lejártak, míg az e hatóanyagra vonatkozó adatvédelem legkésőbb 2005 folyamán lejárt.

9 Jóllehet a modafinil molekulára vonatkozó szabadalmak lejártak, a Cephalon továbbra is rendelkezett a részecskék méretére vonatkozó másodlagos szabadalmakkal, valamint a modafinilhez kapcsolódó egyéb szabadalmakkal, amelyek 2015 folyamán jártak le az EGT-ben.

10 A Provigil gyógyszer volt a Cephalon portfóliójának legfontosabb terméke az értékesítés tekintetében. Tekintettel a generikus termékeknek a közeljövőben várható piacra lépésére, valamint annak érdekében, hogy védje a tevékenységeit a szóban forgó területen, a Cephalon a modafinil hatóanyagán alapuló, „Nuvigil” nevű második generációs terméken dolgozott, amelyet 2006-tól kezdve tervezett forgalomba hozni a Provigil fokozatos felváltása végett, először az Egyesült Államokban, majd az EGT-ben. Ezenkívül a Cephalon egy másik, modafinil alapú, „Sparlon” elnevezésű gyógyszer piacra történő bevezetését tervezte. Végül a Cephalon az EGT-ben nem vezette be a piacra sem a Nuvigilt, sem a Sparlont.

11 2002 végén, amikor a generikus ágazat négy társasága, köztük a Teva, szabályozói engedélyt kért a modafinilen alapuló generikus termékeiknek az Egyesült Államokban történő forgalmazására, a Cephalon szabadalombitorlási eljárást indított az Egyesült Államokban.

12 2005 június hónapban a Teva az Egyesült Királyságban bevezette a piacra a modafinilen alapuló generikus termékét.

13 2005. július 6-án egy levélváltást követően a Cephalon szabadalmi bírósági eljárást indított a Tevával szemben a High Court of Justice (England & Wales) (felsőbíróság [Anglia és Wales], Egyesült Királyság) előtt, és ideiglenes intézkedés elrendelését kérte annak megakadályozása érdekében, hogy a Teva értékesíthesse a modafinilen alapuló generikus termékét az Egyesült Királyságban. A Teva ezt követően érvénytelenség megállapítása iránti viszontkeresetet terjesztett elő.

14 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelem tárgyában 2005. július 11-re kitűzött tárgyalást megelőzően a Teva elfogadta, hogy felhagyjon a modafinilen alapuló generikus termékeknek az Egyesült Királyságban történő értékesítésével. Ennek ellentételezéseként a Cephalon vállalta, hogy 2,1 millió font (GBP) (hozzávetőleg 3,07 millió euró) összegű biztosítékot nyújt arra az esetre, ha a Teva a bírósági eljárás során pernyertes lenne, és jogosult lenne kártérítést követelni az elmaradt haszon miatt.

15 Az egyezségi vitarendezési megállapodásra irányuló tárgyalások 2005. november hónap végén kezdődtek.

Az egyezség

16 2005. december 8-án a Cephalon és a Teva egyezségi vitarendezési megállapodást kötött (a továbbiakban: egyezség). Ezen egyezséget a kapcsolt vállalkozásaik tekintetében is megkötötték, és az 2005. december 4-én lépett hatályba.

17 Az egyezség többek között előírta, hogy a 2. cikk értelmében a Teva kötelezettséget vállalt arra, hogy a modafinil piacára nem lép be önállóan, és nem is versenyez a Cephalonnal (a továbbiakban: versenytilalmi kikötés), továbbá nem vitatja a Cephalon modafinil szabadalmait (a továbbiakban: megnemtámadási kikötés) (a továbbiakban együttesen: korlátozó kikötések).

18 Az egyezség 2.2–2.6. cikke egy sor ügyletet tartalmazott a következőkre vonatkozóan:

– a Teva által a Cephalonnak adott hasznosítási engedély a Teva szellemi tulajdonjogaira vonatkozóan;

– a Cephalon által a Tevának adott hasznosítási engedély a Cephalon által a Parkinson-kór kezelésére vonatkozó tanulmányok keretében, társfejlesztés során kidolgozott, úgynevezett „CEP1347” adatok felhasználására;

– a modafinil hatóanyagának Teva általi szállítása a Cephalon részére;

– kifizetések a Cephalon részéről a Teva részére az elkerült perköltségekért;

– a Cephalon termékeinek a Teva általi forgalmazása az Egyesült Királyságban.

19 Hasonlóképp, az egyezség 3. cikke generikus jogokat írt elő a Teva javára. E cikk értelmében a Cephalon nem kizárólagos hasznosítási engedélyt adott a Teva részére a modafinilen alapuló generikus termékének forgalomba hozatalára, beleértve az EGT-t is, a 2012. évtől kezdve (vagy korábbi időponttól kezdve, arra az esetre, ha bármely jogalany modafinilen alapuló generikus terméket vezetne be a piacra).

20 Az egyezség 4. cikke értelmében a Teva és a Cephalon kötelezettséget vállalt arra, hogy haladéktalanul véget vetnek a modafinillel kapcsolatban az Egyesült Államokban és az Egyesült Királyságban folyamatban lévő jogvitájuknak.

21 Az egyezség tartalmazta a jelen ítélet 17. és 18. pontjában említett különböző ügyletekben érintett összegeket vagy díjakat is.

A vitatott határozat

22 2020. november 26-án a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot.

23 E határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők megsértették az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét azáltal, hogy fordított kifizetés ellenében részt vettek a gyógyszeripari ágazatra vonatkozó egyezségben (a vitatott határozat 1. cikke).

24 E jogsértés miatt a Bizottság a Cephalonnal szemben 30 480 000 euró, a Tevával szemben pedig 30 000 000 euró összegű bírságot szabott ki (a vitatott határozat 2. cikke).

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

25 A Törvényszék Hivatalához 2021. február 5-én benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők a vitatott határozat megsemmisítését, másodlagosan pedig a bírságok törlését vagy az összegük csökkentését kérték.

26 A fellebbezők keresetük alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkoztak.

27 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elsősorban az arra alapított első jogalapot vizsgálta meg, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és ténybeli hibát követett el, amikor az egyezséget cél általi versenykorlátozásnak minősítette (a megtámadott ítélet 27–205. pontja).

28 Először is a Törvényszék elvetette a megfelelő jogi kritérium alkalmazásának elmulasztására alapított kifogásokat (a megtámadott ítélet 30–57. pontja).

29 E tekintetben a Törvényszék többek között megállapította, hogy a 2020. január 30-i Generics (UK) és társai ítéletből (C-307/18, a továbbiakban: Generics (UK) ítélet, EU:C:2020:52) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel valamely megállapodás cél általi korlátozásnak minősítése olyan átfogó értékelést igényel, amely magában foglalja az érintett felek érdekeit és ösztönzőit, annak ellenőrzése érdekében, hogy az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyleteknek lehettek-e más magyarázatai, mint az a kereskedelmi érdek, amely mind a szabadalom jogosultja, mind pedig az állítólagos szabadalombitorló részéről az iránt áll fenn, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt (a megtámadott ítélet 37–43. pontja). Következésképpen a Bizottságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy az egyezséggel érintett kereskedelmi ügyleteket a korlátozó kikötések hiányában is meg lehetett volna-e kötni ugyanilyen kedvező feltételek mellett. A Törvényszék szerint, ha a Bizottság meg tudja állapítani, hogy a szóban forgó ügyleteket az említett kikötések hiányában nem vagy nem ilyen kedvező feltételek mellett kötötték volna meg, ebből arra lehet következtetni, hogy az említett ügyleteknek nem lehet más magyarázata, mint a szóban forgó szabadalom jogosultjának és az állítólagos szabadalombitorlónak az ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt (a megtámadott ítélet 45. pontja).

30 A Törvényszék ezt követően megállapította, hogy a Bizottság által alkalmazott jogi kritérium nem egyenértékű a megállapodások hatás általi korlátozásként történő értékelésének körébe tartozó kontrafaktuális elemzéssel (a megtámadott ítélet 47. pontja).

31 A Törvényszék szerint ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az annak meghatározása érdekében elvégzendő értékelésnek, hogy valamely megállapodás „cél általi korlátozásnak” minősül-e, vagy sem, nem valamely magatartás versenyellenes hatásainak azonosítása vagy számszerűsítése a célja, hanem kizárólag e magatartás objektív súlyának meghatározása, amely pontosan azt igazolhatja, hogy a megállapodás hatásait nem kell értékelni (a megtámadott ítélet 49. pontja).

32 Egyébiránt a Törvényszék pontosította, hogy az a tény, hogy ezt az értékelést szükség esetén olyan részletes elemzés végén kell elvégezni, amely kiterjed az érintett megállapodásra, különösen pedig az általa előírt értékátruházások ösztönző hatására, de a célkitűzéseire, valamint azon gazdasági és jogi háttérre is, amelybe e megállapodás illeszkedik, szintén nem vonja maga után e megállapodás piacra gyakorolt versenyellenes hatásainak értékelését. Ez kizárólag maguknak az összetett megállapodásoknak az átfogó és mélyreható értékelését feltételezi, nemcsak azért, hogy kizárják a „cél általi korlátozásnak” minősítést abban az esetben, ha kétség merül fel a versenyre való elegendő károsságuk tekintetében, hanem annak elkerülése érdekében is, hogy bizonyos megállapodások kizárólag összetettségük miatt kikerülhessenek e minősítés alól, jóllehet azok aprólékos elemzése arra utal, hogy a versenyre tekintettel objektíve elegendő károssági fokot mutatnak (a megtámadott ítélet 50. pontja).

33 Másodszor, a Törvényszék elutasította azokat a kifogásokat, amelyek szerint az egyezség mellett kötött ügyleteknek más hihető magyarázatuk is volt, mint az, hogy kizárólag a korlátozó kikötések ellentételezését szolgálták (a megtámadott ítélet 58–166. pontja).

34 Harmadszor, a Törvényszék elutasította a Generics (UK) és társai ítéletben megállapított, a versenyt támogató bizonyított, releváns és konkrétan az érintett megállapodásra jellemző, kellően jelentős hatások fennállására vonatkozó kifogásokat (a megtámadott ítélet 167–191. pontja).

35 A Törvényszék az összefonódásról szóló határozatra alapított érveket illetően úgy ítélte meg, hogy e határozat referenciakerete eltér attól a referenciakerettől, amelyen az egyezségnek az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésére tekintettel történő elemzése alapul. Amíg a vitatott határozatban a Bizottság az egyezség által okozott versenykorlátozást értékelte, és annak hatását egy olyan kontrafaktuális forgatókönyvhöz hasonlította, amelyben az egyezséget nem kötötték volna meg, addig az összefonódásról szóló határozat az egyezséget adottnak veszi, és az uniós összefonódás-ellenőrzési szabályok alapján azt értékeli, hogy a felek közötti összefonódás a belátható jövőben, a 2011. évtől kezdve valószínűleg milyen hatást gyakorol a versenyre.

36 Egyébiránt a Törvényszék rámutatott arra, hogy az a tény, hogy a Bizottság az összefonódásról szóló határozatban úgy ítélte meg, hogy az egyezség megkötését követően és annak ellenére a Teva továbbra is a Cephalonra gyakorolt legvalószínűbb versenynyomás volt, nem jelenti azt, hogy a Bizottság úgy ítélte volna meg, hogy a Teva generikus jogai versenyt támogató hatást fejtenének ki (a megtámadott ítélet 183. pontja).

37 Negyedszer, a Törvényszék elutasította a Bizottság által az egyezség gazdasági és jogi hátterének értékelése során elkövetett hibákra vonatkozó kifogásokat (a megtámadott ítélet 192–205. pontja).

38 Másodsorban, a Törvényszék elutasította a második jogalapot, amely azon a tévedésen alapul, hogy a Bizottság az egyezséget hatás általi korlátozásnak minősítette, mivel kizárólag az egyezség potenciális hatásaira támaszkodott (a megtámadott ítélet 206–255. pontja).

39 E tekintetben a Törvényszék többek között rámutatott arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint alapul lehet venni a valamely potenciális belépő által képviselt, a szóban forgó megállapodás által megszüntetett potenciális versenyt, valamint az érintett piac szerkezetét, és hogy az EUMSZ 101. cikk nem kizárólag a tényleges verseny, hanem a potenciális verseny védelmére is irányul (a megtámadott ítélet 227–229. pontja).

40 Harmadsorban, a Törvényszék elutasította a fellebbezők által másodlagosan hivatkozott, az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésének téves alkalmazására, illetve a velük szemben kiszabott bírságokra vonatkozó harmadik és negyedik jogalapot (a megtámadott ítélet 256–307. pontja).

41 Negyedsorban, a Törvényszék elutasította a fellebbezők arra irányuló kérelmét, hogy a Törvényszék törölje vagy csökkentse a kiszabott bírságok összegét (a megtámadott ítélet 308–311. pontja).

42 E megfontolásokra tekintettel a Törvényszék a fellebbezők keresetét teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

43 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– adjon helyt a fellebbezésnek, és nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– az ügyet újabb határozat meghozatala céljából utalja vissza a Törvényszékhez, kivéve ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy elegendő információval rendelkezik ahhoz, hogy megsemmisítse a vitatott határozatot; és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

44 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

45 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők két jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról, amely a Generics (UK) ítéletből eredő jogi kritériumnak a cél általi versenykorlátozás fennállásának bizonyítása érdekében történő alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul

46 Első jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a Generics (UK) ítéletből eredő jogi kritériumot az egyezségi vitarendezési megállapodással összefüggésben a cél általi versenykorlátozás fennállásának megállapítása érdekében.

47 E jogalap első része e kritérium első részének a Törvényszék általi értelmezésére vonatkozik, amely rész ezen ítélet 87. pontjában szerepel, és amely szerint a cél általi korlátozásnak minősítést kell alkalmazni akkor, ha az érintett egyezségi vitarendezési megállapodás vizsgálatából kitűnik, hogy az abban előírt értékátruházásokat kizárólag az a kereskedelmi érdek igazolja, amely mind a szóban forgó szabadalom jogosultja, mind pedig az állítólagos szabadalombitorló részéről az iránt áll fenn, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt. Az első jogalap második része az említett kritériumnak az említett ítélet 111. pontjában megállapított második részére vonatkozik, amely szerint a versenyt támogató hatásokkal járó egyezségek, amelyek alapján észszerűen kétségbe vonható, hogy ezek az egyezségek a verseny tekintetében kellően károsak lennének, nem minősülhetnek cél általi korlátozásnak.

Az első részről, amely a Generics (UK) ítéletben megállapított jogi kritérium első részének téves alkalmazására vonatkozik

– *A felek érvei*

48 Az első jogalap első része keretében a fellebbezők a megtámadott ítélet 45–47. pontját vitatják.

49 Először is, az ezen ítélet 46. és 47. pontjában elfogadott jogi kritérium ellentétes a Generics (UK) ítéletből eredő ítélkezési gyakorlattal, és megfelel a megállapodások hatás általi korlátozásként történő értékelésének körébe tartozó kontrafaktuális elemzésnek.

50 Ennek keretében a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék nem fejtette ki, hogy a Bizottság által a vitatott határozatban megállapított jogi kritérium valójában miért nem egyenértékű a megállapodások hatás általi korlátozásként történő értékelésének körébe tartozó kontrafaktuális elemzéssel. Ezenkívül a Törvényszék által jóváhagyott kritérium valójában azt követeli meg, hogy minden egyes kereskedelmi ügylet esetében értékeljék, hogy az egyezség egészének hiányában ténylegesen megkötötték volna-e az ilyen ügyletet, vagy hogy azt ugyanazon feltételek mellett kötötték volna-e meg, ami ellentétes a Generics (UK) ítéletből eredő ítélkezési gyakorlattal.

51 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 45. pontjában a Generics (UK) ítéletben megállapítottnál szigorúbb jogi szabályt fogalmazott meg.

52 A fellebbezők emlékeztetnek arra, hogy a Generics (UK) ítéletből eredő tanulságok szerint az egyezségi vitarendezési megállapodás olyan megállapodásnak minősül, amelynek célja a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, ha a rendelkezésre álló adatok összességéből kitűnik, hogy az értékátruházásokra kizárólag az a kereskedelmi érdek adhat magyarázatot, amely az egyezségben részt vevő felek részéről az iránt áll fenn, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt. Ezenkívül ezen ítéletből kitűnik, hogy ahhoz, hogy az ilyen értékátruházások ne tartozzanak a cél általi versenykorlátozó megállapodás fogalommeghatározása körébe, elegendő, ha ezen átruházások alternatív magyarázata hihető.

53 Márpedig annak kimondásával, hogy a Bizottságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy az egyezséggel érintett kereskedelmi ügyleteket a korlátozó kikötések hiányában is meg lehetett volna-e kötni ugyanilyen kedvező feltételek mellett, a Törvényszék nem csupán elferdítette a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kialakított kritériumot, hanem azzal ellentétben meg is fordította a bizonyítási terhet.

54 Harmadszor, a Törvényszék olyan kritériumot hagyott jóvá, amelynek teljesítése lehetetlen a felek számára, ami ellentétes a Generics (UK) ítéletből eredő ítélkezési gyakorlattal.

55 A fellebbezők ezzel kapcsolatban azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a megtámadott ítélet 43. pontjában elfogadott kritériumot annak ellenőrzése érdekében, hogy az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyleteknek lehettek-e más magyarázatai, mint a szabadalom jogosultjának és az állítólagos szabadalombitorlónak az ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt.

56 Hangsúlyozzák, hogy az egyezség megkötésének időpontjában részt vettek a Cephalont megillető, a modafinilt védő szabadalmakkal kapcsolatos világszintű jogvitákban, és hogy az egyezség hiányában a felek folytatták volna a jogvitájukat. Ilyen helyzetben a Cephalonnak semmilyen

érdeke nem fűződött ahhoz, hogy a jogvita tárgyával kapcsolatban bármilyen kereskedelmi ügyletet kössön a Tevával, és kevés érdeke fűződött ahhoz, hogy egyáltalán bármilyen megállapodást kössön, amint azt maga a Bizottság is elismerte a vitatott határozat (794) preambulumbekezdésében.

57 Márpedig az olyan kritérium, amelyet a Törvényszék alkalmazott, szükségképpen kizárja a kereskedelmi ügyleteknek az egyezséggel egyidejűleg történő megkötését, ami ellentétes a Generics (UK) ítéletből eredő ítélkezési gyakorlattal.

58 A fellebbezők szerint ennek keretében az volt a releváns kérdés, hogy még azt feltételezve is, hogy a Teva és a Cephalon rendezte a jogvitát, az egyes kereskedelmi ügyletek magyarázata hihető volt-e.

59 A Bizottság úgy véli, hogy az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– *A Bíróság álláspontja*

60 Az első jogalap első részének alátámasztása érdekében a fellebbezők a megtámadott ítélet 45–47. pontját, különösen pedig az egyezség keretében tett versenytilalmi és megnemtámadási kötelezettségvállalások cél általi versenykorlátozásnak minősítése érdekében a Törvényszék által alapul vett jogi kritériumot vitatják.

61 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint azok az egyezségek, amelyek értelmében a valamely piacra belépni szándékozó generikusgyógyszer-gyártó legalábbis átmenetileg elismeri az originálisgyógyszer-gyártót megillető szabadalom érvényességét, ennélfogva pedig kötelezettséget vállal arra, hogy azt nem vitatja, és e piacra sem lép be, versenykorlátozó hatásokkal járhatnak, mivel valamely szabadalom érvényességének és terjedelmének vitatása hozzátartozik a rendes versenyhez azokban az ágazatokban, amelyekben a technológiákat illetően kizárólagos jogok állnak fenn (Generics (UK) ítélet, 81. pont; 2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 293. pont).

62 Ugyanis a generikusgyógyszer-gyártó annak mérlegelését követően, hogy milyen esélyekkel lehet pernyertes az érintett originálisgyógyszer-gyártóval szembeni bírósági eljárásban, dönthet úgy, hogy lemond az érintett piacra való belépésről, és ez utóbbi gyártóval ezen eljárást megszüntető egyezséget köt (2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 163. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 Az ilyen egyezséget nem lehet minden esetben az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett cél általi korlátozásnak tekinteni. Nem jelent elegendő indokot ezen egyezség cél általi versenykorlátozásnak minősítéséhez, hogy az ilyen egyezség az originálisgyógyszer-gyártó által a generikusgyógyszer-gyártó javára teljesített értékátruházásokkal jár együtt, mivel ezen értékátruházások igazoltnak bizonyulhatnak. Ez lehet a helyzet akkor, ha a generikusgyógyszer-gyártó olyan összegekben részesül az originálisgyógyszer-gyártótól, amelyek ténylegesen megfelelnek a köztük fennálló jogvitához kapcsolódó költségek és kellemetlenségek ellentételezésének, vagy megfelelnek az originálisgyógyszer-gyártó részére ténylegesen teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellentételezésének (2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 163. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

64 Következésképpen, amennyiben az originálisgyógyszer-gyártó és a szabadalmi jogosult generikusgyógyszer-gyártó között fennálló, a szabadalom érvényessége tárgyában fennálló jogvitát egyezség útján rendező megállapodáshoz az originálisgyógyszer-gyártó által a generikusgyógyszer-gyártó részére történő értékátruházások kapcsolódnak, első lépésben azt kell megvizsgálni, hogy ezen átruházások nettó pozitív egyenlegét teljes mértékben igazolhatja-e – amint az a jelen ítélet 62. és 63. pontjában szerepel – a megállapodás által érintett jogvitához kapcsolódó költségek vagy kellemetlenségek ellentételezésének szükségessége, vagy az e gyártó áruinak vagy szolgáltatásainak az originálisgyógyszer-gyártó részére történő tényleges és bizonyított szállításáért, illetve nyújtásáért való fizetés szükségessége. Az ilyen jogvita egyezség útján történő rendezése ugyanis azt jelenti, hogy a generikusgyógyszer-gyártó elismeri a szóban forgó szabadalom érvényességét, mivel lemond annak vitatásáról. Ebből következik, hogy az originálisgyógyszer-gyártó által a generikusgyógyszer-gyártó javára teljesített úgynevezett „fordított” kifizetés címén kizárólag az ilyen költségek átvállalása, illetve az ilyen áruszállítás vagy szolgáltatásnyújtás ellentételezése tekinthető az ilyen elismeréssel koherensnek, és ennélfogva a verseny szempontjából igazolhatónak (2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 164. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

65 Második lépésben, amennyiben az átruházások e nettó pozitív egyenlegét nem igazolja teljes mértékben ilyen szükségesség, azt kell megvizsgálni, hogy ilyen igazolás hiányában ezen átruházások kizárólag e gyógyszergyártók ahhoz fűződő kereskedelmi érdekével magyarázhatók-e, hogy ne támasszanak egymással szemben érdemeken alapuló versenyt. E vizsgálat céljából meg kell határozni, hogy az említett egyenleg, ideértve az esetleges igazolt költségeket is, kellően jelentős-e ahhoz, hogy ténylegesen arra ösztönözze a generikusgyógyszer-gyártót, hogy lemondjon az érintett piacra való belépésről, anélkül hogy követelmény lenne az, hogy e nettó pozitív egyenleg szükségképpen meghaladja azt a nyereséget, amelyet e gyártó akkor ért volna el, ha megnyerte volna a szabadalmi pert (2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 165. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

66 A főtanácsnok indítványának 45. pontjában foglaltakhoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a cél általi versenykorlátozásnak minősítés csak akkor fogadható el, ha az egyezségi vitarendezési megállapodásban előírt versenytilalmi és megnemtámadási kikötésekből eredő versenykorlátozások nem az originálisgyógyszer-gyártó szabadalmainak elismerésén, hanem az originálisgyógyszer gyártó által a szóban forgó generikusgyógyszer-gyártó részére történő értékátruházáson alapulnak, amely ez utóbbi arra való ösztönzését jelenti, hogy lemondjon az érdemeken alapuló versenyről.

67 Így az olyan egyezségi vitarendezési megállapodásokat, mint az egyezséget, cél általi versenykorlátozásnak kell minősíteni, amennyiben vizsgálatukból az következik, hogy az originálisgyógyszer-gyártó által a generikus gyógyszer gyártója javára teljesített értékátruházásokat végső soron kizárólag e gazdasági szereplők ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke magyarázza, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt (lásd ebben az értelemben: Generics [UK] ítélet, 87. pont; 2021. március 25-i Lundbeck kontra Bizottság ítélet, C-591/16 P, EU:C:2021:243, 114. pont).

68 Annak meghatározása érdekében, hogy valamely megállapodás cél általi versenykorlátozásnak minősíthető-e, nem lehet a megállapodás egyes kikötéseit elszigetelten elemezni, hanem azt kell megvizsgálni, hogy e megállapodás egészében véve az érintett piacon fennálló verseny megfelelő működésére nézve valamely gazdasági károssági fokot mutat-e (2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 294. pont).

69 E megfontolásokra tekintettel kell értékelni először is, hogy az annak meghatározására irányuló vizsgálat keretében, hogy az egyezséget „cél általi versenykorlátozásnak” kell-e minősíteni, a Törvényszék a megtámadott ítélet 46. pontjában helyesen állapította-e meg, hogy annak meghatározásához, hogy az e megállapodásban szereplő egyes kereskedelmi ügyletek egyedüli hihető magyarázata az volt-e, hogy a Tevát a korlátozó kikötések elfogadására, ily módon pedig arra ösztönözzék, hogy lemondjon a Cephalonnal folytatott, érdemeken alapuló versenyről, vagy pedig ezeket az ügyleteket rendes piaci feltételek mellett is mindenképp megkötötték volna, elemezni kellett, hogy az említett megállapodásban szereplő kereskedelmi ügyleteket ténylegesen megkötötték volna-e, vagy ugyanezen feltételek mellett kötötték volna-e meg a korlátozó kikötések hiányában.

70 E tekintetben, amennyiben az értékátruházások nettó pozitív egyenlegét nem igazolhatja teljes mértékben annak szükségessége, hogy ellentételezzék a generikusgyógyszer-gyártó és az originálisgyógyszer-gyártó közötti szabadalom érvényességére vonatkozó jogvitához kapcsolódó költségeket vagy kellemetlenségeket, az ítélkezési gyakorlat által az egyezségi vitarendezési megállapodás cél általi versenykorlátozásnak minősítése érdekében figyelembe vett jogi kritérium annak vizsgálatát teszi szükségessé, hogy a generikusgyógyszer-gyártó által az originálisgyógyszer-gyártótól kapott értékátruházás egyetlen ellenértéke kellően jelentős-e ahhoz, hogy ténylegesen arra ösztönözze e generikusgyógyszer-gyártót, hogy lemondjon az érintett piacra való belépésről (lásd ebben az értelemben: 2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 164. és 165. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 E körülmények között a fellebbezők tévesen kifogásolják, hogy a Törvényszék a vizsgálatát az egyezségben szereplő versenytilalmi és megnemtámadási kötelezettségvállalásokra összpontosította, amelyek lényegében abban állnak, hogy lemondanak a piacra lépésről.

72 Kétségtelen, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 71. pontjában rámutatott – a megtámadott ítélet 45. és 46. pontjának elszigetelt értelmezése azt sugallhatja, hogy a Törvényszék a korlátozó kikötések absztrakt elemzését végezte el azon hipotetikus forgatókönyv vizsgálata révén, amelynek során össze kell hasonlítani „azt, ami ténylegesen történt, azzal, ami a korlátozó kikötések hiányában történt volna”,

73 Mindazonáltal, amint az a megtámadott ítélet 43–46. és 61–162. pontjából kitűnik, a Törvényszék az egyezség részletes elemzését és átfogó értékelését követően állapította meg, hogy a Cephalon által kereskedelmi ügyletek révén a Teva részére teljesített értékátruházás a korlátozó kikötések egyezségbe való belefoglalásának, következésképpen pedig a Teva azon kötelezettségvállalásának az ellenértékét képezte, hogy lemond a generikus gyógyszerek piacára való önálló belépésről.

74 Közelebbről, a Törvényszék a megtámadott ítélet 43–46. pontjában először is kimondta, hogy hipotetikus forgatókönyv alapján kívánja megállapítani, hogy a fellebbezők közötti kereskedelmi ügyletek eltértek-e a szokásos piaci feltételektől, figyelembe véve többek között azon célkitűzéseket, valamint azt a gazdasági és jogi hátteret, amelybe ezen ügyletek az egyezség megkötésének időpontjában illeszkedtek, annak érdekében, hogy meghatározza az ezen egyezségben előírt értékátruházások ösztönző hatását.

75 Márpedig semmi nem tiltja, hogy a cél általi versenykorlátozás megállapítása érdekében figyelembe vegyék a kontrafaktuális elemeket (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Budapest Bank és társai ítélet, C-228/18, EU:C:2020:265, 82. és 83. pont).

76 Bár a Törvényszék által a megtámadott ítélet 46. pontjában kifejtett elemzés, amely az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyletek korlátozó kikötések hiányában történő vizsgálatából áll, magában foglalja – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 47–50. pontjában rámutatott – egy hipotetikus helyzet figyelembevételét, ez az elemzés nem tévesztendő össze az úgynevezett „kontrafaktuális” módszerrel.

77 Míg ez utóbbi a vállalkozások közötti megállapodás által okozott versenyellenes hatások fennállásának értékelése céljából az érintett megállapodásból eredő versenyhelyzet és a megállapodás hiányában fennálló versenyhelyzet összehasonlításából áll (lásd ebben az értelemben: 2024. június 27-i Bizottság kontra KRKA ítélet, C-151/19 P, EU:C:2024:546, 316. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a Törvényszék által a cél általi versenykorlátozás fennállásának értékelése keretében végzett elemzés – amint az a megtámadott ítélet 43–50. és 61. pontjából kitűnik – annak meghatározására irányult, hogy e kikötések a Cephalonnal való, érdemeken alapuló versenyről való lemondásra ösztönözték-e a Tevát, annak érdekében, hogy meghatározható legyen az érintett magatartás objektív súlya, nem pedig, hogy az egyezség versenyellenes hatásai fennállását értékeljék. Ez utóbbi értékelésre a megtámadott ítélet 221–223. és 230–254. pontjában került sor.

78 Következésképpen a Törvényszék által jóváhagyott kritérium – a fellebbezők állításával ellentétben – nem követeli meg annak értékelését minden egyes kereskedelmi ügylet esetében, hogy azt az egyezség egészének hiányában ténylegesen megkötötték volna-e, vagy azonos feltételek mellett kötötték volna-e meg. E kritérium – éppen ellenkezőleg – annak megállapítására irányul, hogy – amint azt a jelen ítélet 67. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli – az értékátruházásokat végső soron kizárólag az érintett gazdasági szereplők ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke magyarázza-e, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt.

79 Egyébiránt, figyelembe véve a megtámadott ítélet 47–50. pontjában foglalt magyarázatokat, amelyek közül a 48–50. pontot a fellebbezők nem vitatják, a cél általi versenykorlátozás fennállásának meghatározása keretében végzett elemzés és a kizárólag valamely megállapodás versenyellenes hatásainak értékelése keretében alkalmazandó kontrafaktuális módszer közötti különbséget illetően a Törvényszék a fellebbezők állításával ellentétben megfelelően kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt ez az elemzés nem felel meg e kontrafaktuális módszernek.

80 Másodszor, meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 46. pontjában eltért-e a Generics (UK) ítéletből eredő ítélkezési gyakorlattól, amikor úgy ítélte meg, hogy annak meghatározásához, hogy az egyes kereskedelmi ügyletek egyedüli hihető magyarázata az volt-e, hogy a Tevát a korlátozó kikötések elfogadására, ily módon pedig arra ösztönözzék, hogy lemondjon a Cephalonnal folytatott, érdemeken alapuló versenyről, vagy pedig ezeket az ügyleteket rendes piaci feltételek mellett is mindenképp megkötötték volna, a Bizottságnak össze kellett hasonlítania azt, ami ténylegesen történt, azzal, ami a korlátozó kikötések hiányában történt volna.

81 E kifogással a fellebbezők lényegében azt kívánják bizonyítani, hogy a Törvényszék által megállapított kritérium megfelel a Generics (UK) ítéletből eredő, a hatás általi versenykorlátozás fennállásának vizsgálatával kapcsolatos kritériumnak, és így nem használható fel cél általi versenykorlátozás megállapításához, különben ez téves jogalkalmazást eredményezne.

82 Márpedig, amint a megtámadott ítélet 43. pontjából kitűnik, a Törvényszék olyan átfogó értékelést kívánt alkalmazni, amely kiterjed az érintett felek érdekeire és ösztönzőire annak ellenőrzése érdekében, hogy az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyleteknek lehettek-e más magyarázatai, mint a fellebbezők ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt.

83 Az ilyen értékelésnek – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletnek a fellebbezők által nem vitatott 50. és 56. pontjában helyesen megjegyezte – a kereskedelmi ügyletek és az egyezség együttes elemzésén kell alapulnia, amennyiben ezen ügyletek és e megállapodás ugyanazon szerződésegyüttes részét képezik.

84 Amint ugyanis azt a Bíróság kifejtette, annak meghatározása érdekében, hogy valamely megállapodás cél általi versenykorlátozásnak minősíthető-e, különösen valamely egyezségi vitarendezési megállapodás megnemtámadási, forgalmazástilalmi és kizárólagos beszerzési kikötései közötti szoros kapcsolatok miatt elengedhetetlen, hogy az egyes korlátozó kikötéseket ne elszigetelten elemezzék, hanem azt vizsgálják, hogy e megállapodás egészében véve az érintett piacon fennálló verseny megfelelő működésére nézve olyan gazdasági károssági fokot mutat-e, amely ilyen minősítést indokol (lásd ebben az értelemben: 2024. június 27-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, C-201/19 P, EU:C:2024:552, 294. pont).

85 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 57. pontjában rámutatott, ez annál is inkább így van, amennyiben ezen elemzés célja – mint a jelen ügyben is – éppen az értékátruházások ösztönző hatásának azonosítása, és annak meghatározása, hogy a korlátozó kikötéseknek az egyezségbe való felvétele képezte-e az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyletek révén a Cephalon által teljesített értékátruházások ellenértékét.

86 Ha ugyanis megállapítást nyer, hogy az egyezségben szereplő korlátozó kikötések hiányában a felek nem kötötték volna meg az e megállapodásban előírt kereskedelmi ügyleteket, ebből arra lehet következtetni, hogy ezen ügyleteket csak az e megállapodásban kikötött versenykorlátozás magyarázza.

87 Egyébiránt a fellebbezők állításával ellentétben a megtámadott ítéletből egyáltalán nem tűnik ki egyrészt, hogy a Törvényszék ne végzett volna ilyen elemzést, mivel ezen ítélet 61. és 162. pontja ennek ellenkezőjét bizonyítja, sem pedig másrészt, hogy megkövetelte volna annak bizonyítását, hogy mi történt volna az egyezség egészének hiányában.

88 Így a jelen kifogásnak, amely a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul, nem lehet helyt adni.

89 Ugyanígy el kell utasítani a fellebbezőknek a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kialakított, a jelen ítélet 53. pontjában említett kritérium elferdítésére és az ezen ítélkezési gyakorlat által megkövetelt bizonyítási teher megfordítására alapított kifogását.

90 A Törvényszék ugyanis nem követett el hibát, amikor a megtámadott ítélet 45. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy az egyezséggel érintett kereskedelmi ügyleteket a korlátozó kikötések hiányában is meg lehetett volna-e kötni ugyanilyen kedvező feltételek mellett.

91 Amint az a megtámadott ítéletnek a fellebbezők által nem vitatott 53. pontjából kitűnik, a Törvényszék a Generics (UK) ítélet 83. és 87. pontjára hivatkozva emlékeztetett arra, hogy a Bizottság feladata annak bizonyítása, hogy az egyezségi vitarendezési megállapodás keretében

meghatározott korlátozó kikötések cél általi versenykorlátozó megállapodáshoz vezettek, ezáltal pedig annak bizonyítása, hogy e megállapodás vizsgálatából kitűnik, hogy az abban előírt értékátruházásokat kizárólag az a kereskedelmi érdek magyarázza, amely mind a szóban forgó szabadalom jogosultja, mind pedig az állítólagos szabadalombitorló részéről az iránt áll fenn, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt.

92 A Törvényszék előtt a fellebbezők azt állították, hogy az egyezségben szereplő minden egyes kereskedelmi ügyletnek más hihető magyarázata is van, mint az, hogy kizárólag a korlátozó kikötések ellentételezésére szolgál. Ezért a Törvényszék – amint az a megtámadott ítélet 61. pontjából kitűnik – azt vizsgálta, hogy a Bizottság az egyezségben előírt e kereskedelmi ügyletek mindegyike tekintetében mérlegelési hibát követett-e el, amikor megállapította, hogy az említett ügyletek célja az volt, hogy a Cephalontól a Teva részére történő értékátruházás ellenértékül szolgáljon a Teva azon kötelezettségvállalása ellenében, hogy lemond a generikus gyógyszerek piacaira való önálló belépésről, és nem versenyez a Cephalonnal a modafinil tekintetében.

93 A vitatott határozat és az egyezségben szereplő minden egyes kereskedelmi ügylet elemzését követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 162. pontjában arra a – fellebbezők által nem vitatott – következtetésre jutott, hogy a Bizottság a megfelelő jogi kritériumot alkalmazta annak megállapításával, hogy az egyezségben előírt egyes kereskedelmi ügyleteknek nem volt más céljuk, mint az egyezség keretében a Teva javára átfogóan teljesített értékátruházás mértékének növelése annak érdekében, hogy a Tevát a korlátozó kikötések elfogadására ösztönözzék.

94 Ebből következik, hogy a fellebbezők állításával ellentétben a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a Generics (UK) ítélet 87. pontjából eredő ítélkezési gyakorlattal összehangban megfelelően bizonyította, hogy az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyletek keretében teljesített értékátruházásokat kizárólag a Teva és a Cephalon ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke magyarázza, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt.

95 Harmadszor, meg kell vizsgálni, hogy – amint azt a fellebbezők állítják – a Törvényszék a Generics (UK) ítéletből eredő ítélkezési gyakorlattal ellentétesen ténylegesen alkalmazott-e a felek által teljesíthetetlen kritériumot, és hogy a Törvényszék helyesen alkalmazta-e a megtámadott ítélet 43. pontjában általa elfogadott kritériumot annak ellenőrzése érdekében, hogy az egyezségi vitarendezési megállapodásban szereplő kereskedelmi ügyleteknek lehettek-e más magyarázatai, mint a szabadalom jogosultjának és az állítólagos szabadalombitorlónak ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt.

96 E tekintetben először is, mivel e kifogás a jelen ítélet 83–87. pontjában már megvizsgált azon érven alapul, amely szerint a Törvényszék a kereskedelmi ügyleteket „az egyezség hiányában” kívánta volna megvizsgálni, azt el kell utasítani.

97 Ezt követően el kell utasítani a fellebbezők azon érveit is, amelyek szerint a Törvényszék által végzett átfogó értékelés – ellentétben azzal, amit a megtámadott ítélet 43. pontjában megállapított – arra a kérdésre vonatkozott, hogy a fellebbezők az egyezségtől függetlenül kötöttek volna-e bármilyen kereskedelmi ügyletet.

98 A megtámadott ítéletben ugyanis semmi nem utal arra, hogy a Törvényszék – amint az a megtámadott ítélet 43. pontjában megállapításra került – nem határozta volna meg azt a kérdést, hogy az egyezségben szereplő kereskedelmi ügyleteknek lehet-e más magyarázata, mint a

fellebbezők ahhoz fűződő kereskedelmi érdeke, hogy ne folytassanak érdemeken alapuló versenyt. Így, amint az többek között a megtámadott ítélet 61. és 162. pontjából kitűnik, a Törvényszék éppen ezt az elemzést végezte el.

99 Végül a fellebbezők állításával ellentétben a megtámadott ítéletből nem tűnik ki, hogy a Törvényszék kizárta volna annak lehetőségét, hogy az egyezségi vitarendezési megállapodással egyidejűleg kereskedelmi ügyleteket kössenek. A megtámadott ítélet 56., 61. és 162. pontja ezzel szemben azt mutatja, hogy a Törvényszék elismerte ezt a lehetőséget, amikor a felek által a közöttük fennálló jogviták egyezség útján történő rendezése keretében kötött valamennyi kereskedelmi ügyletet megvizsgálta.

100 Következésképpen, és amint azt a főtanácsnok az indítványának 71. pontjában lényegében megjegyezte, a jelen ügyben a cél általi versenykorlátozás megállapítása szempontjából az a releváns kérdés, hogy az egyezségi vitarendezési megállapodás keretében kötött kereskedelmi ügyletek hihetően magyarázhatók-e abban az értelemben, hogy céljuk nem a piaci verseny korlátozására vagy torzítására irányul, azáltal, hogy egy potenciális versenytársat arra ösztönöznek, hogy lemondjon a piacra lépésről olyan értékátruházás ellenében, amelyet nem igazol az e megállapodásban részes felek közötti jogvitához kapcsolódó költségek vagy kellemetlenségek ellentételezésének szükségessége.

101 Ennélfogva nem kifogásolható, hogy a Törvényszék ilyen elemzést végzett, amely a megtámadott ítélet 61. és 162. pontjából kitűnik.

102 Ebből az következik, hogy az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második részről, amely a Generics (UK) ítéletben megállapított jogi kritérium második részének téves alkalmazásán alapul

– *A felek érvei*

103 Az első jogalap második részében a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a megtámadott ítélet 182. és 183. pontja téves jogalkalmazáson alapul, mivel az ott szereplő indokolás elégtelen és ellentmondásos.

104 E tekintetben a fellebbezők emlékeztetnek arra, hogy a Generics (UK) ítélet 111. pontjából eredő tanulságok szerint azok az egyezségek, amelyek versenyt támogató hatásokkal járnak, és amelyek alapján észszerűen kétségbe vonható, hogy ezek az egyezségek a verseny tekintetében kellően károsak lennének, nem minősülhetnek cél általi korlátozásnak. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint e hatásoknak bizonyítottnak, relevánsnak és az érintett megállapodásra jellemzőnek, valamint kellően jelentősnek kell lenniük, így észszerű kétséget ébreszthetnek azzal kapcsolatban, hogy az érintett egyezségi vitarendezési megállapodás a verseny tekintetében kellően káros, és ennélfogva versenyellenes célja van.

105 Márpedig az összefonódásról szóló határozatban a Bizottság jelezte, hogy mivel az egyezség megszüntette a szellemi tulajdon területén azokat az akadályokat, amelyek rövid távon rendkívül bizonytalanná tették a többi generikusgyógyszer-gyártó belépését, az egyezség lehetővé tette a Teva számára, hogy a Cephalon legjelentősebb versenytársává váljon a modafinil piacán.

106 A Teva által a Cephalonra gyakorolt versenykényszer vonatkozásában a Bizottság az összefonódásban részt vevő felek közötti tevékenységi átfedés megszüntetése érdekében megkövetelte a Tevától, hogy ruházza át a modafiniltermékére gyártására és értékesítésére vonatkozó jogait.

107 E körülmények fényében a fellebbezők egyrészt azt kifogásolják, hogy a Törvényszék az általuk az elsőfokú eljárásban annak bizonyítása érdekében előadott érvek megválaszolása érdekében, hogy az egyezségből eredő, versenyt támogató hatások egyértelműen kitűnnek az összefonódási határozatból, nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek miatt az egyezségben szereplő versenykorlátozások meghaladják az e megállapodásból eredő, a versenyt támogató nyilvánvaló hatásokat. Ezenkívül a Törvényszék nem fejtette ki azokat az okokat, amelyek miatt a vitatott határozatban elfogadott elemzési keret és az összefonódásról szóló határozatban szereplő elemzési keret közötti különbség azzal a következménnyel járt, hogy az egyezségből semmilyen versenyt támogató hatás nem következik.

108 Másrészt a fellebbezők úgy vélik, hogy a megtámadott ítélet indokolása nem teszi lehetővé annak megértését, hogy a Törvényszék hogyan jutott a megtámadott ítélet 183. pontjában arra az ellentmondásos következtetésre, amely szerint az, hogy a Bizottság az összefonódásról szóló határozatban úgy ítélte meg, hogy az egyezség megkötését követően és annak ellenére a Teva továbbra is a Cephalonra gyakorolt legvalószínűbb versenynyomás volt, nem jelenti azt, hogy úgy ítélte volna meg, hogy a Teva generikus jogai versenyt támogató hatást gyakoroltak.

109 Közelebbről, ez az indokolás nem teszi lehetővé azon okok megértését, amelyek miatt az összefonódásról szóló határozat nem tette lehetővé az egyezségi vitarendezési megállapodás versenyre gyakorolt kellően káros jellegének észszerű kétségbe vonását.

110 A Bizottság úgy véli, hogy a fellebbezők által a válaszukban előadott, a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 182. és 183. pontjában szereplő érvelésének állítólagosan ellentmondásos jellegére vonatkozó érveket mint új érveket elfogadhatatlan érvekként el kell utasítani. Mindenesetre a Bizottság úgy véli, hogy az első jogalap második része megalapozatlan.

– *A Bíróság álláspontja*

111 Az első jogalap második részében a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 182. és 183. pontja elégtelen és ellentmondásos indokolásból eredő téves jogalkalmazáson alapul.

112 A Bizottság előzetesen arra hivatkozik, hogy a fellebbezők által a Törvényszék érvelésének ellentmondásos jellegére vonatkozóan a válaszukban előadott érveket mint új érveket elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

113 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők az első jogalap második részének címében és fellebbezésük egy pontjában csupán megemlítették a Törvényszék érvelésének ellentmondásos jellegét, anélkül hogy magyarázatot adtak volna vagy bármilyen érvelést felhoztak volna e jelleg alátámasztására. Az állítólagos ellentmondást csak a válasz szakaszában fejtették ki kizárólag a megtámadott ítélet 183. pontjával kapcsolatban.

114 Következésképpen, mivel az indokolás ellentmondásosságára alapított érvet a keresetlevélben egyáltalán nem támasztották alá, és azt első alkalommal a válaszban fogalmazták meg a megtámadott ítélet 183. pontja tekintetében, anélkül hogy az ezenkívül olyan elemeken alapulna, amelyek a kereset benyújtását követően merültek fel, illetve anélkül, hogy az a keresetlevélben

kifejtett valamely jogalap kiegészítését képezné, azt elfogadhatatlannak kell tekinteni a Bíróság eljárási szabályzata 127. cikke (1) bekezdésének megfelelően, amely e szabályzat 190. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó.

115 Továbbá hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezők nem kérdőjelezik meg a Törvényszék által az elsőfokú eljárásban felhozott első jogalapjuk harmadik részének elutasítása érdekében kifejtett indokolás egészét. Pontosabban kizárólag azt az indokolást vitatják, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítélet 182. és 183. pontjában fejtett ki, és amellyel a Törvényszék elutasította az általuk annak bizonyítása érdekében előadott érveket, hogy az egyezségből eredő, versenyt támogató hatások egyértelműen kitűnnek az összefonódásról szóló határozatból.

116 Márpedig, még azt feltételezve is, hogy a megtámadott ítélet 182. és 183. pontjában szereplő indokolás az elégtelenségéből eredő téves jogalkalmazáson alapul, az ilyen téves jogalkalmazás nem eredményezheti ezen ítélet hatályon kívül helyezését.

117 A fellebbezők ugyanis az első jogalap második részében csak az érvelés egyetlen elemét vitatták, amelyre a Törvényszék az első fokon felhozott első jogalap harmadik részének elutasítása érdekében támaszkodott.

118 E tekintetben egyrészt a megtámadott ítélet 178–180. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék megvizsgálta és elutasította az egyezség főként versenyt támogató jellegére alapított érveket, amikor úgy ítélte meg, hogy a Teva modafinilpiacokra való belépését „az említett piacokra való késleltetett, ellenőrzött és korlátozott belépésnek kell minősíteni, nem pedig korai piacra lépésnek”, ahogyan azt a fellebbezők állították. Másrészt ezen ítélet 186–190. pontjában úgy ítélte meg, hogy a cél általi versenykorlátozás fennállásának megállapítását nem lehet elvetni a korlátozó kikötések állítólagosan járulékos jellege miatt.

119 Ebből következik, hogy az első jogalap második részét részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint hatástalant el kell utasítani.

120 E körülmények között az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról, amely az EUMSZ 101. cikk értelmében vett hatás általi korlátozás fennállásának értékelése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul

121 Második jogalapjuk alátámasztására a fellebbezők lényegében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék több alkalommal is tévesen alkalmazta a jogot az egyezség versenyellenes hatásainak vizsgálata során.

122 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy valamely megállapodás versenyellenes célja és hatása nem kumulatív, hanem az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alkalmazása tekintetében vagylagos. Nem szükséges tehát vizsgálni a megállapodás hatásait, ha e megállapodás versenykorlátozó célja már megállapítást nyert (lásd ebben az értelemben: 2009. október 6-i GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság és társai ítélet, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P és C-519/06 P, EU:C:2009:610, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

123 Márpedig, mivel a cél általi versenykorlátozás fennállásának megállapítása keretében a Törvényszék által végzett értékelésekre vonatkozó első jogalap vizsgálata nem tárt fel téves jogalkalmazást, nem szükséges megvizsgálni az egyezség versenyellenes hatásaira vonatkozó második jogalapot.

124 E körülmények között a jelen fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

125 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

126 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

127 A fellebbezőket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Teva Pharmaceutical Industries Ltd-et és a Cephalon Inc.-et kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások